

**ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Број: Рев-154/04
Бања Лука, 7.12.2005. године**

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Републике Српске, у вијећу састављеном од судија, Стаке Гојковић као предсједника вијећа, Петра Бајића, Биљане Томић, Стевана Савића и Драгослава Лукића, као чланова вијећа, у правној ствари тужиоца К. Н., сина П., из Б. В., општина Т., кога заступа Н. К., адвокат из Т., против тужене К. рођ. Ц. Д., кћери В. из Т., Ј. Д. Х-30, коју заступа Н. М., адвокат из Т., ради развода брака и повјеравања дјецe на чување, васпитање и издржавање, одлучујући о ревизији тужиоца против пресуде Окружног суда у Д., Гж-20/04 од 16.02.2004. године, на сједници одражној 7.12.2005. године, донио је

ПРЕСУДУ

Ревизија се одбија.

Образложење

Првостепеном пресудом Основног суда у Т., П-162/02 од 2.6.2003. године разведен је брак између странака у спору, закључен 19.9.1998. године у матичном уреду у Т. и заведен у матичну књигу вјенчаних под бројем 125 за 1998. годину (став 1), заједничко млдб. дијете странака кћерка К. И., рођ. 23.2.1999. године, повјерава се на заштиту (бригу), чување и васпитање туженој К. рођ. Ц. Д. кћери В., као мајци (став 2). Тужилац К. Н. обавезан је да на име издржавања млдб. кћерке К. И., доприноси мјесечно износ од 40% личног дохода који остварује у штампарији «Чоки-графика» Теслић почев од 2.6.2003. године, па убудуће док за то буду постојали законски услови, на тај начин што ће све заостале оброке издржавања исплатити одједном у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде, а будуће мјесечне износе сваког мјесеца до 10-тог у текућем мјесецу на руке туженој као мајци и законској заступници, под пријетњом извршења (став 3). Свака странка сноси своје трошкове спора (став 4).

Тужилац ревизијом побија другостепену пресуду само у дијелу одлуке о повјеравању на чување, васпитање и издржавање малодобне кћери старанака у спору Иване, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примјене материјалног права, с приједлогом да се побијана пресуда укине и предмет врати том суду на поновно суђење, или да се обје нижестепене пресуде укину и предмет врати првостепеном суду на поновно суђење.

Одговор на ревизију није поднесен, нити се Р. Ј. тужилац изјаснио о поднесеној ревизији (чл. 390. ст. 3. Закона о парничном поступку – «Сл. лист СФРЈ», бр. 4/77 до 35/91, и «Сл. гласник РС» бр. 17/93 до 32/94, у даљем тексту: ЗПП).

Ревизија није основана.

Предмет спора у овој парници је захтјев тужене да јој се дијете парничних странака млдб. И. К. повјери на заштиту, васпитање и издржавање.

Наконведеног поступка првостепени суд је утврдио: да су парничне странке биле у браку од 19.9.1998. године до 25.2.2002. године када су фактички прекинули брачну заједницу; да су у браку стекли кћерку И. рођену 23.2.1999. године која је остала да живи у кући родитеља тужиоца К. Н.; да је рјешењем Центра за социјални рад Т. број 01/7-544-824 од 1.10.2002. године уређено одржавање личних односа тужене са млдб. кћерком Иваном и начин одржавања тих односа; да је тужилац путем телефона упућивао претње туженој када је тражила да путем телефона разговара са млдб. кћерком Иваном; да су обоје у радном односу, тужилац да обавља послове техничког уредника и дизајнера у штампарији «Чоки-графика» гдје остварује плату 80 КМ, а тужена је у радном односу пословној јединици Радио «Цунгла» из Т., као водитељица, гдје остварује плату у износу од 650 КМ; да странке нису власници некретнина; да тужилац живи у кући својој родитеља, а тужена у изнајмљеном стану у Т., у Ул. Ј. Д. Х-30; да је Центар за социјални рад у Т. у писменом

извјештају од 18.9.2002. године као и допуни тог извјештаја од 19.11.2002. године предложио да се млдб. дијете странака Ивана повјери тужиоцу на чување, васпитање и издржавање из разлога што се већ дужи временски период налази са оцем у кући његових родитеља гдје се адаптирала, а који задовољавају услове за њен правилан развој и да тужилац одбија да млдб. дијете Ивану повјери туженој на чување, васпитање и издржавање.

Код оваквог стања ствари нижестепени судови закључују да се млдб. дијете странака Ивана треба повјерити туженој као мајци, јер је у питању дијете које у вријеме доношења првостепене пресуде је имало нешто више од 4 године, којој је потребна мајчина њега и љубав, да је тужена као мајка према њиховом дјетету током трајања брачне заједнице извршавала своје родитељске обавезе, да из писменог извјештаја Центра за социјални рад Т. не произилази да на страни тужене има околности које би је чиниле неподобном да се брине о млдб. Ивани, као и да је у питању женско дијете којој је више потребна брига и помоћ мајке, а која одговара интересу малодобног женског дјетета као и њеног узраста и судили тако што су малодобно дијете странака Ивану повјерили туженој на чување, васпитање и издржавање уз обавезу да тужилац као отац за њено издржавање мјесечно плаћа 40% од његове плате коју прима код наведеног послодавца.

Оваква одлука је правилна.

Нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка на коју указује ревизија тужиоца да побијане пресуде немају разлога о чињеницама битним за одлуку о спору и да се из образложења како првостепене тако и другостепене пресуде не види које је је појединачне доказе извео првостепени суд.

Супротно тврдњама ревизије тужиоца нижестепени судови су у образложењу пресуда дали довољне и јасне разлоге о чињеницама одлучним за одлуку о спору, при чему су оцијенили све изведене доказе (појединачне и у међусобној вези), које као правилне усваја и овај суд.

Ни материјално право није погрешно примјењено на штету тужиоца када је малодобно дијете странака Ивана повјерена туженој на чување, васпитање и издржавање.

Суд је у парници у којој се, уз остало, одлучује и о повјеравању дјете на чување, васпитање и издржавање након развода брака, дужан оцијенити мишљење (приједлог) Центра за социјални рад коме од родитеља треба се повјерити њихово дијете, као и сваки други доказ (чл. 8. ЗПП, сада идентична одредба чл. 8. Закона о парничном поступку Сл. гласник РС»; 58/03 до 74/05, у даљем тексту ЗПП РС).

У овом случају нижестепени судови су супротно тврдњама ревизије тужиоца, цјенили поред осталих изведених доказа и приједлог Центра за социјални рад у Теслићу да се млдб. Ивана, дијете странака, повјери тужиоцу, али су у склопу са другим изведеним доказима правилно извели закључак зашто се млдб. дијете странака Ивана повјерава мајци, а не тужиоцу, као оцу.

Ово из разлога што је у питању, како то нижестепени судови правилно закључују, женско дијете које је у вријеме доношења првостепене пресуде имало нешто више од 4 године живота, и да је за тај узраст њој више потребна мајчина брига и љубав, него брига и љубав тужиоца, поготово што код тужене као мајке нема недостатака који би је чинили неподобном да се брине о млдб. Ивани.

Врховни суд је цијенио наводе ревизије тужиоца да су услови становања и чувања млдб. дјетета странака у кући његових родитеља који су је до сада чували, далеко бољи од услова у којима живи тужена, као подстанар, која мора ангажовати трећа лица да млдб. дијете странака чувају, па је нашао да су ови наводи без утјецаја на рјешавање овог спора у погледу повјеравања на чување, в васпитање и издржавање њиховог млдб. дјетета, туженој као мајци, с обзиром да су нижестепени судови уз остале чињенице и околности оцијенили и ове чињенице и околности из којих су извели правилан закључак да је тужена као мајка, за старосну доб и пол млдб. дјетета странака, подобнија да се њој, а не тужиоцу, повјери на чување, васпитање и издржавање млдб. Ивана.

Остали ревизиони наводи нису од утјецаја на законитост и правилност побијане пресуде.

Зато је овај суд у смислу одредби чл. 393. ЗПП, у вези с одредбом чл. 456. ст. 1. ЗПП РС, одлучио као у изречи.

Предсједник вијећа
Стака Гојковић

За тачност отправка овјерава
Руководилац судске писарнице
Амила Подрашчић